

Dipòsit Legal: B. 23313/66

Director:
ANDREU-AVELÍ ARTÍS I TOMÁS

Editor:
DIARIO TELE|EXPRES, S. A.
Imprimeix:
Publicaciones Reunidas, S. A.

Redacció i Publicitat:
Aragó, 390, 5è. pis.
Telèfon 246 00 73
Barcelona - 13

Administració, Distribució
i Subscripcions:
Tallers, 62 i 64, 3r. pis
Telèfon 232 64 70
Barcelona - 1

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Espanya, Andorra, Portugal, Fili-
pines, Marroc i Amèrica (excepte
Estats Units i Puerto Rico):
Semestre: 390 ptes. Any: 780 ptes.
Altres països:
Semestre: 455 ptes. Any: 905 ptes.
Números endarrerits: 2 ptes. de
recàrrec
Pagament anticipat per gir pos-
tal, xec, o transferència
En els preus de subscripció hi
van inclosos els números
extraordinaris
Les subscripcions començaran
amb el primer número del mes
següent al de la sol·licitud

sumari

Pàg. 15: A PORCEL, AMB TOT L'AFEC-
TE, per
SEMPRONIO

Pàgs. 16-17: ALFORJA: UN POBLE
INTERESSANT, per
OCTAVI FULLAT

Pàgs. 18-19: SANT PERE DE RODA,
VOL TORNAR A LA VIDA, per
ANTONI PLAJA I MATEU

Pàgs. 20-21-22: LLIBRES INFANTILS A
BOLONYA, per
MARGARIDA TURA

Pàg. 23: ADÉU ALS ASPRES, per
M. COSTA-PAU

Pàg. 26: SABEM MOLT POC, per
MANUEL CRUELLS

Pàgs. 29-30: SABADELL, L'APLEC DE
LA SALUT, per
JAUME A. CAMINS

Pàg. 32: L'ALTRA POESIA SOVIÈTICA,
per
JOAN CREXELL

Pàg. 33: LA POESIA RELEGADA, per
JOAN ARÚS

Pàgs. 38-39: D'UN CASTELL A L'AL-
TRE, Memòries de
XAVIER BERENGUEL

I les seccions habituals d'Aurora
Bertrana, Angel Casas, Joaquim Cas-
sas, Josep Fauli, «Follet», Anna Isan-
da, Oriol Martorell, Jaume Miravittles,
Perich, Albert Jané, Jaume Picas, Ro-
bert Saladrigas, Tísner i «Jordi Catadà».

pas a desnivell

per PERE CALDERS

DECLINEM L'HONOR

*Eran los años de la Exposición Universal
de Barcelona y la ciudad se llenó de in-
migrantes.*

M. Vázquez Montalbán («Recordando a Dardé», pàg. 26.)

ES comença a parlar d'una nova Exposició Internacional, i ja s'insinua una pugna entre ciutats per a obtenir el dret de celebrar-la. Des de Madrid, algunes veus han encès el senyal d'alarma davant la possibilitat que sigui designada Barcelona, al·legant la repetició d'uns mateixos esdeveniments en uns mateixos llocs i la conveniència de repartir aquesta mena de prebendes —si és que ho són— d'una manera equitativa. Són veus plenes de raó, i de Barcelona haurien de procedir les campanyes més reiterades i lúcides perquè la futura exposició tingui lloc fora d'aquí. Per diversos motius a part del «favoritisme», perquè és realment just que altres capitals tinguin l'oportunitat d'atreure forasters, i, sobretot, per instint de conservació.

Si hi ha, com és evident, gent preocupada pel desordre de les migracions, cal preveure qualsevol factor que contribueixi encara més al desequilibri entre les zones peninsulars. En el cas concret que origina aquestes ratlles, un sentit comú elemental inclina a donar el vot a qualsevol de les ciutats del sud, de gran atractiu turístic i amb prou mereixements i capacitat per a organitzar certàmens internacionals. No sembla indispensable que l'indret escollit hagi de tenir tradició industrial, perquè la facilitat de transports empeteix el món i les màquines i els productes poden viatjar sense gaires problemes d'adaptació. En canvi, des del punt de vista estrictament humà, no es pot dir això mateix del peonatge; entre desplaçar homes o desplaçar material amb finalitats exhibidores, la tria apareix molt clara.

Es possible que al nostre municipi, d'un dinamisme vitalici, l'engany el cor. No és fàcil que renunciï a participar en una carrera la meta de la qual serà l'ocasió de fer més obres i d'obrir i tancar —en perpètua successió— més carrers i places. Es el vertigen d'allò que se'n diu «donar vida» a una prosperitat que, per pega, no compta sempre amb la comprensió deguda. Sembla que atreuen la mà d'obra (barata, no cal dir-ho), però com que la mà d'obra queda, dona lloc a una constant repetició d'idees per a tenir-la ocupada. Potser es deu a aquesta causa el malson dels carrers esventrats; en comptes de la solució racional d'uns canals permanents per als serveis, de fàcil accés a les conduccions d'aigua, de gas i electricitat, telèfons, etcètera, s'opta per l'expedient de tapar i destapar eternament, la qual cosa (encara que enlletgeixi la ciutat d'una manera també eterna), permet ocupar una colla de braços, i alimenta indústries amb tant de dret als beneficis com qualsevol altra: fabricació de rajoles, pedreres, pintures d'intempèrie, asfalt i tota la resta. Quant li costa, a la ciutat, el manteniment de la mà d'obra econòmica? I, d'altra banda, ¿com viuen aquests peons que, sovint, no es veuen feliços ni estan en condicions d'apreciar els esforços encaminats a no tenir-los ociosos?

Els temps inclinen a la reflexió i al recolliment. Alguns països d'Europa estudien la reducció de treballadors estrangers, i si porten a la pràctica les mesures que anuncien, cal preveure el retorn massiu d'obrers en busca de nous horitzons. Tan sols referida a Suïssa, s'esmenta una xifra que afectaria molt milers d'espanyols.

Deu haver-hi especialistes atrets per aquestes contingències, que mediten sobre els moviments de població i sobre la urgència d'unes distribucions raonables. De cara a futures Exposicions Universals, a Barcelona li convé un llarg període de dejuni.